

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen,

Præstehusene 6, 2620 Albertslund

Tlf. 43 96 13 71 – E-mail: lone-poulsen@mail.tele.dk

Hjemmeside: <http://jakob.jensen68.person.emu.dk/lakshmi/>

Girokonto: 314-1861

LAKSHMI ASHRAM NYT

August 2006

Kære venner!

Jeg går ud fra, at alle har nydt den solrige sommer. Her er seneste nyt fra Lakshmi Ashram, nyhedsbrevet – SANCHAR 99 – med forskellige små artikler om undervisning, Christen Kold, svampedyrkning, havebrug og børnehavefestival.

Radha Bhatt var, som jeg skrev i sidste brev, i Danmark i de to første måneder af året for at arbejde sammen med Marie Thøger på en bog om Sarala Behn – Lakshmi Ashrams grundlægger. I midten af februar havde vi et arrangement med Radha. Mødet var godt besøgt, og Radha fortalte om arbejdet på ashrammen og i de nærliggende landsbyer. Radha har nu base på Lakshmi Ashram, men rejser stadig meget rundt i Indien. Hun er en stor hjælp for medarbejderne, som virkelig nyder godt af hendes råd og vejledning.

Regnskab for 2005 er vedlagt. Jeg sender penge derved to gange om året – i februar og september. Ashrammens regnskabsår går fra 1. april til 31. marts. Aktiviteterne på selve skolen dækkes helt af penge fra Lakshmi Ashrams Venner, så det har utrolig stor betydning, at I bakker op om projektet. Udgifter til mejeri- og landbrugsdrift, kontorhold m.m. dækkes af ashrammens fond og af mindre donationer fra fonds og private i Indien. Andre projekter som f.eks. børnehaverne og arbejdet i Danya dækkes andetsteds fra.

Som sædvanlig skal lyde en tak for alle sponsor-pengene til pigerne og for de andre bidrag. Alle beløb, store som små, er velkomne. Bidrag, der ikke er øremærkede, er også særdeles velkomne. Pengene bruges til undervisningsmidler, studieture, landsbyarbejde og meget andet.

Sponsorship:	
pr. måned	150 kr.
pr. kvartal	450 kr.
pr. halvår	900 kr.
pr. år	1800 kr.

Mange hilsener

Lone Poulsen

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund

RESULTATOPGØRELSE FOR 2005

INDTÆGTER:

Indgåede bidrag (96%)	125.120,78 kr.
Administrationsbidrag (4%)	5.213,37 kr.
Fra Bajaj Award	7.000,00 kr.
Renter: Bikuben Girobank	0,48 kr.
Investeringsafkast	720,96 kr.
Indtægter i alt	138.055,59 kr.

UDGIFTER:

Administration (porto, gebyrer)	2.093,00 kr.
*Udbetalt til Lakshmi Ashram	112.273,59 kr.
Udgifter i alt	114.366,59 kr.

Årets resultat	23.689,00 kr.
-----------------------	----------------------

BALANCE pr. 31/12 2005.

AKTIVER:

Bikuben Girobank konto nr. 4959680111	60.624,87 kr.
Bikuben Girobank konto nr. 314-1861	10.069,24 kr.
Indestående i alt	70.694,11 kr.

PASSIVER:

Egenkapital primo 2004	47.005,11 kr.
Årets resultat	23.689,00 kr.
Egenkapital ultimo 2004	70.694,11 kr.

Albertslund, d. / 2006

Lone Poulsen

Jeg har revideret regnskabet for 2005.
Revisionen har ikke givet anledning til
bemærkninger.

Albertslund, d. / 2006

Claus Broskov Sørensen

*Herunder 5000,00 kr. fra overskud på administrationsmidlerne.

SANCHAR 99

Kursus med Didi

Af Neema Behn

Fra den 18. april til den 6. maj 2006 havde lærerne i Lakshmi Ashram, under ledelse og vejledning af Radha Didi, samtaler og diskussioner, der fokuserede på den model af "Basic Education", der er udviklet af Gandhi, den undervisningsmetode, som vi bestræber os på at praktisere her i Lakshmi Ashram. Samtidig hørte vi om konceptet for og metodikken i Danmarks Friskoler, og vi brugte det nedskrevne materiale, som Didi havde lavet. Den dybere mening med disse samtaler og diskussioner var at forsøge at forstå, hvordan vi vil kunne gøre vores undervisning endnu mere praktisk betonet og levende.

Dette program var bestemt også et opfriskningskursus for lærerne, for i disse samtaler var der megen snak om det overordnede formål med undervisning, brugen af specielle læremidler til forskellige emner og forskellige metoder for undervisning. Nogle af lærerne, der var med, er helt nye i jobbet, så for dem fik denne slags diskussioner en endnu større betydning.

Der er en stor del af lighed i det grundlæggende koncept i Gandhis "Basic Education" og Friskolebevægelsen i Danmark. Som eksempel kan nævnes, at i begge skoleformer skal det rigtige formål for undervisning forstås som det at vække barnets indre styrke. Her lægges vægten på udvikling af barnets emotionelle kvaliteter, deres evner for følsomhed og fantasi. Christen Kold (se næste artikel) havde en stærk tro på, at førnævnte aspekter skulle anerkendes i undervisningen som grundlæggende principper i udviklingen af individet på lige fod med elementer af ræsonnement og viden.

Ovennævnte elementer er alle tilstede i undervisningsstrukturen i Lakshmi Ashram; det eneste krav er, at vi alle sammen skal være mere bevidste om disse ting og hele tiden være vågne for at arbejde hen imod at gøre dem endnu mere levende.

Det er vitalt, at vi forstår sammenhængen mellem følelser og intellektet. I en ung alder er barnet meget følelsesbetonet. I undervisningen af de små børn er det således essentielt, at vi prioriterer følelser og ikke intellektet. Men nu til dags er undervisningen fuldstændig centreret om at forkæle intellektet. De emotionelle behov hos barnet får meget lidt plads. Denne forståelse var et meget vigtigt resultat af vores diskussioner. Vi føler også, at vi ikke tager nok hensyn til denne kendsgerning. Arbejdet med at undervise kan kun udføres, når lærerens personlighed er fuld af kærlighed til børn og ideen med undervisning – det som Christen Kold lagde stor vægt på. Kærlighed er det grundlæggende element i at praktisere ethvert princip. Dette troede både Gandhi og Christen Kold helt og holdent på.

Samtidig med diskussionerne om ideer og principper for undervisning, talte vi også om metoderne for at undervise en klasse. For eksempel blev nogle metoder i sprogundervisningen fremhævet særligt; se herunder.

Sprog er midlet, der gør det muligt at overføre tanker fra et individ til et andet. I enhver tanke kommer meningen først, og derefter følger behovet for ord til at udtrykke dem. Her kommer det talte ord først, fulgt af det skrevne ord. Selv om vi ikke er eksperter i det skrevne ord, er vi ikke desto mindre i stand til at udtrykke os. Det er således nødvendigt, at vi giver mere tid til at tale og lytte, hvor det ideelle middel er fortællingen. Ved at lytte til en historie opstår der samtidig en forståelse på det intellektuelle plan og en følelse på det indre plan. Gennem dette middel udvikles børnenes sprogfærdigheder således godt, og det gør børnenes analytiske færdigheder også. Det er det faste fundament, som det talte sprog tilvejebringer. Først når dette fundament er stærkt, skal de begynde at lære at læse og skrive. Med andre ord kan rigtige resultater i færdigheden med at læse og skrive først opnås, når deres færdighed i mundtlig forståelse er udviklet. Ved udvikling af disse færdigheder må der naturligvis tages hensyn til barnets mentale horisont, ud fra hvilken der må vælges lærebøger og andre materialer. Derefter kan børnene selv studere med glæde og iver.

Igen – i matematik – er den bedste måde at lære på at gøre direkte erfaringer, for eksempel ved at bruge en vægt til at veje kilo med og en målestok til at måle længder med. Virkelig forståelse for matematik kan kun bygges på direkte observation.

Lad os så kigge på det at undervise i historie. Historien beretter om begivenheder i fortiden, som har bestemt vores nutid, som derefter vil få indflydelse på forløbet af fremtiden. Det er en fortsat igangværende proces, der er underlagt udviklingen af menneskelige fremskridt. Det er gennem studie af historien, at vi kan forstå vores nuværende situation, og gennem en analyse af betingelserne for fortiden og nutiden kan vi bygge en bedre fremtid op. Historie kan give os mulighed for grundigt studie, noget der også kan give os stor glæde.

Nu er tiden kommet, hvor vi skal forsøge at praktisere alt det, vi har lært i diskussionerne, i de enkelte klasser!

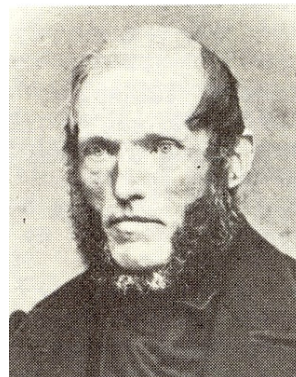
Christen Kold (1816-1870)

Af Henning Poulsen

Født i Thisted. Efter et par lærerembeder fik han lærereksamen i 1836. Han havde svært ved at få ansættelse, da hans undervisning efter myndighedernes mening gik lidt for meget på tværs af Balles obligatoriske lærebog til fordel for inspirerende fortælling. I fem år opholdt han sig derfor i Smyrna i Tyrkiet, hvor han ernærede sig som bogbinder. Siden hen vandrede han hjem til Thisted!

I 1849 blev han huslærer hos den grundtvigske præst Vilhelm Birkedal i Ryslinge. Her samlede han byens unge karle til ugentlige møder med foredrag og oplæsning, og med Grundtvigs hjælp fik han i 1851 startet en højskole, som senere flyttede til Dalum. I 1852 åbnede han Danmarks første friskole i Dalby ved Kerteminde.

Kold var dybt påvirket af Grundtvigs¹ skoletanker. Det samme kan ikke siges om en anden dimittend fra Snedsted. I 1857 oprettede en venstre-politiker og førstelærer i Viby ved Århus Lars

¹ N.F.S. Grundtvig (1783-1872): dansk præst og digter, der blev klar over magten i "det levende ord".

Bjørnbak (1824-1878) en højskole, der helt og aldeles brød med de grundtvigske tanker. I mere end tredive år eksisterede der i landsbyen en skole, hvor hovedvægten var lagt på at give landbo-ungdommen samme grundlag, som var byens ungdom til del. Et højskoleophold afsluttedes derfor med eksamen (med akademiske censorer) og afgangsbevis, som eleverne kunne bruge til deres videre karriere, f.eks. på lærerseminarier. En række elever fik også en grundlæggende uddannelse som landmålere.

I dag går bølgerne højt omkring ”den kompetencegivende højskole”. Mange mener, der bliver lagt en bombe under selve højskolebegrebet. Men det er altså forkert at se diskussionen som et nyt fænomen.

Kolds skoletanker, der findes i hans bog ”Om børneskolen”, er blevet inspirerende for såvel friskoler og højskoler landet over som for den danske skole som helhed.

Mine første erfaringer med at undervise børn

Af Akhila Bhatt

Akhila kommer fra landsbyen Dhurka, Radha Didis landsby, og hun har været på Lakshmi Ashram fra hun var lille. Hendes fars to søstre, Kiran og Basanti, har også fået deres undervisning på Lakshmi Ashram. Akhila tog sin High School eksamen i 2005, og siden da har hun været praktikant på ashrammen. Som hun skriver, er det først i år, at hun har fået lidt undervisningsansvar.

Dette år har givet mig mulighed for en ny erfaring, nemlig at undervise børn. Jeg går selv nu i 11. klasse, og samtidig med mine studier har jeg fået ansvar for at undervise 5. klasse. For det meste underviser jeg i hindi, matematik og samfundsfag. Hver gang jeg siger til børnene, at jeg vil fortælle dem en historie, bliver de meget ivrige. To dage om ugen tager jeg børnene med over til vores bibliotek, hvor de fængsles af de bøger, der findes her, og får stor glæde af at læse historier.

Jeg holder af at undervise børnene. Til at begynde med forsøgte jeg gentagne gange at løse det spørgsmål, der opstod i mit sind, om hvad jeg ville lære børnene, når jeg kom ind i klassen. Nu har jeg ikke mere disse vanskeligheder. Jeg lærer børnene hindi gennem fortællinger. Et stort antal af børnene er meget ivrige efter at lære nye ting. Sommetider stiller de så mange spørgsmål til mig, at jeg synes, det er vanskeligt at huske dem alle! Selv om børnene finder det vanskeligt at huske spørgsmål og svar i deres skolebøger og heller ikke viser megen interesse for læseplaner, så finder de det meget lettere at kapere tingene, når jeg underviser gennem fortællingen, og de udvider også deres viden.

Jeg forsøger også at undervise gennem leg. De viser stor interesse, når vi leger, og deres sind bliver mere modtageligt. Jeg synes selv, det er sjovt at lege med børnene, og jeg har selv opfundet nogle lege, som jeg leger med dem. Dette er den første mulighed, som jeg har haft for at undervise, og jeg har gjort mit bedste for at sikre, at børnene gør fremskridt. Lige nu underviser jeg ni børn, af hvem fem eller seks er særligt motiverede for at lære noget. De andre er stadig små og holder kun af fortællingerne. Når børnene beder om at få timerne holdt udenfor, tager jeg dem ud for at være i naturen og undervise der, for de nyder meget mere at sidde udenfor. Jeg føler, at hvis jeg siger nej til deres ønsker, så får de ikke noget ud af undervisningen, deres interesser vil ikke blive stimuleret, og de vil ikke få noget ud af det, jeg forsøger at lære dem.

Jeg holder meget af at prøve nye aktiviteter med børnene. Dette er indtil nu, hvad jeg kan fortælle om mine erfaringer.

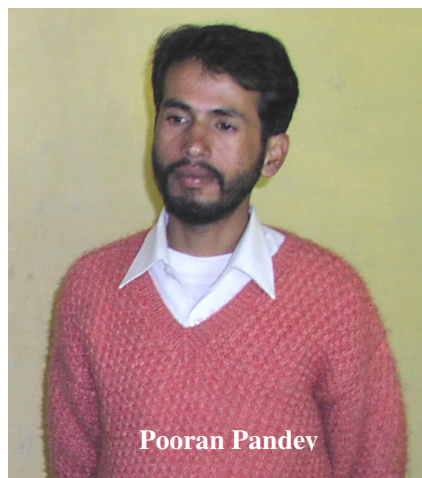
Svampedyrkning: Et program til forbedring af ens levebrød

Af Pooran Pandey

Baggrund

Lakshmi Ashram har arbejdet for at forbedre vilkårene for landsbyboerne, især for kvinder og børn, i de sidste tres år. Før år 2000 var vi en del af delstaten Uttar Pradesh, men i november 2000 blev delstaten Uttaranchal en realitet – en ny og lovende stat af bjergegnene. Desværre fortsætter vores største problem, nemlig migrationen af de unge pga. mangel på jobmuligheder i landsbyerne. Tidligere var folk beskæftiget med landbrugsaktiviteter, men pga. befolknings-tilvæksten blev flere og flere arbejdsløse. Når man skal søge job, er der derfor kun én mulighed – nemlig at forlade landsbyen. Med dette i baghovedet har vi besluttet at finde en beskæftigelse til vores område.

Med dette formål henvendte vi os til G.B. Pant Landbrugs- og Teknologiuniversitet, Udham Singh Nagar i Uttaranchal. De foreslog os at starte med svampedyrkning i Kausani. Vi blev glade for deres forslag. De opfordrede os endvidere til at deltage i et kursus i svampeproduktion. Jeg, sammen med Bablu (Balwant Singh), besluttede tage det kursus på landbrugsuniversitetet.

Pooran Pandey

Svampekurset

Vi deltog i svampekurset fra 8. -13. august 2005. På dette ugekursus fortalte de os en hel masse om svampe. Der findes et stort antal forskellige svampe, som f.eks. *Agaricus bisporus* (brun havechampignon) og *pleurotus* (østershat), men den mest populære er champignonen. Denne er i stand til at vokse under forskellige temperaturer og sæsoner. De viste os forskellige arter af champignon-beholdere, hvor vi kunne se de forskellige typer champignon. Det var første gang vi så champignon dyrket i beholdere.

Til at starte med viste de os, hvordan man kan dyrke svampene i et specielt svamperum. Jorden, der bruges til dyrkningen, er fremstillet efter en speciel proces. Svampene dyrkes i forskellige temperaturer alt efter deres kvalitet, for eksempel dyrkes havechampignon i 14-22°, og østershatte i 20-30°. De fleste mennesker bruger champignon, det er derfor at markedsværdien for champignon er højere end for andre svampe. Kurset i svampedyrkning har været meget nyttigt for os, fordi vi nu er blevet fortrolige med at dyrke svampe i vores ashram. Vi fik også fat i markeds-taktikken på kurset. Efter at have fuldført kurset gav universitetet os 90 sække med speciel svampe-jord til eksperimentelt brug. En anden ting, som vi forstod, var, at regeringen forsøger at udarbejde et system, der gør det muligt for folk at få udbytte af og tjene penge på deres jord.

Næringsværdi i svampe

Svampe har stor næringsværdi. For de mennesker, der er vegetarianer, kan svampe have ekstra stor værdi. Svampe er fyldt med aminosyrer; så mange som ti typer aminosyrer kan findes i svampe. Aminosyre er godt for hele kroppens opbygning. Svampe indeholder meget protein, næsten 3,5 % findes i svampe, hvilket er betydeligt mere end i andre grønsager. Protein er godt for fordøjelsen af mad i kroppen. Svampene indeholder også kulhydrater og fedt, næsten 2,4 % og 3,4 % i champignon. Der findes også forskellige vitaminer i svampe, f.eks. B, C, og D. Derudover findes der

forskellige typer mineraler i stor og tilstrækkelig mængde. B-vitamin har god virkning på fotosyntesen, som er til nytte i beskyttelsen mod sygdommen beri-beri og hjerteproblemer. C-vitamin er nyttigt mod skørbug og tandkødsbetændelse hos børn. Det gør også tænderne hos børn stærkere. D-vitamin gør knoglerne stærkere og beskytter ligeledes mod skørbug. Foruden alt dette findes der calcium, fosfor, jern, kobber og potaske i svampene, hvilket er godt for synet og knoglerne. Det er også en god spise for diabetikere, fordi de ikke indeholder stivelse. Blot en lille mængde kan gøre kroppen stærkere.

Vores egen erfaring

Vi anbragte de 90 sække svampejord i et stort og mørkt rum ved siden af vores mølle. Vi gjorde alt det, vi havde lært om svampedyrkning. Først og fremmest dyrkede vi champignon fra marts til maj, fordi de kan dyrkes i temperaturer på 14-22°. Vi fik nogle rigtig gode resultater i disse måneder.

Svampedyrkingen var meget opmuntrende. Vi producerede næsten 100 kilo champignon i den periode. Prisen på champignon er næsten 50 rupees (ca. 7 kr.) pr. kg. Vi brugte selv champignon i ashrammen som supplement til pigernes mad. Nogle af vore medarbejdere kunne rigtig godt lide dem. Det er egentlig ikke noget nyt i vores stat – især ikke blandt lavkastefolk. De har brugt dem i de sidste mange århundreder. Det er hovedårsagen til at folk, der hører til de højere kaster, ikke står i kø for at bruge dem. I følge kastesystemet betragter folk det som føde for de lavere kaster.

Derfor må vi ændre folks holdning, så de vil begynde at bruge champignon i større stil. Men i nogle dele af egnen er folk begyndt at dyrke svampe derhjemme.

Det er på høje tid, at vi gør folk opmærksom på fordelene, så de går i gang med dyrkingen. Vi kontaktede hoteller i Kausani. Det er velkendt, at Kausani er et af de berømte turiststeder i Uttaranchal. I byerne bruger folk ofte svampe. Vi håber at kunne sige, at vi i fremtiden vil være i stand til producere champignon i store mængder, og at vi kan gøre folk opmærksomme på det økonomiske potentiale, således at de også kan motiveres til at starte med dyrkingen. Det betragtes som en af de bedste kilder for indkomst for landsbyboerne, og problemet med migration må i det mindste minimeres. Vi dyrkede champignon indtil maj, og herefter planlægger vi at fortsætte med dyrkning af østershatte, som jo vokser bedst i temperaturer på 20-30°. Det er en anden slags svamp, og folk kan ikke rigtig lide den, fordi den ligner den traditionelle svamp, som kan fås her. Men europæerne kan lide denne svamp, derfor kan vi forsøge at sælge den til hotellerne, hvor de fremmede turister sædvanligvis bor.

Fremtiden

Vi kan sige af egen erfaring, at svampedyrkning kan give svar og løsning på forskellige spørgsmål og problemer, som bjergbefolkningen har. Folk har meget små jordbrug i bjergene, det er derfor, at svampedyrkning er en løsning på at få en bærende indkomst. De almindelige klimatiske betingelser er gode for svampedyrkning. Udover dette er det en af de billigste og mest nærende spiser for folk i landsbyerne. Som følge af mangel på indkomst har de fleste mennesker i bjergene ikke det bedste helbred, og de fleste af dem er underernærede, så for dem er det en meget billig spise, der forbedrer helbredet. Det kan blive deres kilde til indkomst, fordi der er stor efterspørgsel i byerne. Vi forsøger at gøre vores bedste for at gøre svampedyrkingen populær blandt folk, så de starter med at dyrke

dem på deres jord. Vi planlægger at udvikle et kursuscenter for svampedyrkning. Det er ikke muligt for landsbyboerne at tage på universitetet på kursus. Det er derfor vi ønsker at hjælpe dem. Vi vil starte med at holde kurser for bønderne, og vi vil ligeledes skaffe det materiale, der kræves, som for eksempel bestemt jord, dyrkningsbeholdere, frø og andre ting, som skal bruges i processen. Det er ikke muligt for den enkelte landmand at sælge det på markedet. Vi vil sørge for et marked for landsbyboerne i fremtiden. Til dette formål tænker vi på at lave et kooperativt system, som landmændene kan tage aktivt del i.

Denne aktivitet vil bringe et stort håb for landsbyboerne og også for os. På den ene side vil det blive vores kilde til indkomst, og på den anden side vil det spille en vigtig rolle i at gøre landsbyboerne uafhængige. De yngste vil få stor glæde af det. Selv de uddannede unge mennesker kan gå i gang med svampedyrkning, fordi det kræver ikke så hårdt arbejde som det traditionelle landbrug. Det kræver kun udviklet og ny teknik. Der er i hvert fald en ting, der står helt klart lige nu. Vi ønsker at standse migrationen af de unge fra landsbyerne, og da vil svampedyrkingen være en af de konkrete løsninger.

Ansvar for og udfordringer i haven

Af Gauri Rathor

Fra begyndelsen af dette år har jeg fået ansvar for landbrugsaktiviteterne i ashrammen. På det tidspunkt, hvor jeg fik overdraget ansvaret, havde jeg slet ingen interesse i det arbejde, men efterhånden som dagene og ugerne gik, og jeg blev mere nøje involveret i havearbejdet, så begyndte jeg at nyde det, og en dyb følelse af personligt forhold til haven startede med at vokse i mig sammen med hengivenhed og entusiasme. Alt imens grønsagerne voksede, steg min glæde ved arbejdet i samme mål.

Men pludselig en søndag eftermiddag i begyndelsen af maj ændrede en hærgende haglbyge fuldstændigt havens udseende! Planterne, som blomstrede så flot, og som jeg havde fæstet så stor

lid til, var fuldstændig ødelagte, og markerne lå helt spolerede tilbage. Jeg blev overvældet af en følelse af dyb fortvivlelse, og jeg havde slet ingen lyst til at gå i gang med arbejdet.

Men nu blomstrer alt igen, markerne har skiftet udseende, og alt omkring mig er frodigt og grønt. Grønsagerne er igen store på terrassemarkerne og bevæger sig blidt i brisen. Mit håb er, at vi kan tilfredsstille vore behov fra vores egne marker og derfor slet ikke behøver at være afhængig af det lokale marked.

Balwari-festival

Af Emma og Ruth Sillemann

Et af vores mange gode minder fra vores besøg på Lakshmi Ashram i marts måned er Balwari²-festivalerne, der blev afholdt i de små landsbyer. Festivaler, hvor der var udstilling af børnenes tegninger og andre produkter, og hvor der var optræden og sang.

Vi tog tidligt af sted om morgenen, den ene dag med bus, den anden dag med jeep. Begge dage sang pigerne fra Lakshmi Ashram højt på hele køreturen. Det er svært at beskrive den glæde, det er at sidde i et bumlende transportmiddel og ad krogede veje med den ene smukke udsigt efter den anden, bare sidde og lytte til pigernes høje glade sang. Det var, som om vores hjerter hoppede med sangen på den stenede landevej. Af og til passerede vi en person på vejen, måske en kvinde med et bundt græs på hovedet. Hun kikkede efter os storsmilende over den proppede bil med syngende piger.

Men sangglæde fandt vi også i landsbyerne, hvor de mindste børnehavebørn optrådte. De sang og dansede som var de med i en hindifilm. Noget der gjorde et særligt indtryk var, da de små børn råbte slogans om miljøet: Med små runde, glade ansigter mindede de os om at passe godt på naturen, og hvad er mere vigtigt i disse tider?

To små drenge venter på, at det bliver deres tur til at optræde.

² Balwari = børnehave